

Istun jälleen kammiossani työn ja tutkimusten äärellä
Katse naulittuna mustaan kirjaan
Kädet kanavoiden kuolleiden voimia

Vanhan viisauden tyyssijasta sormenpäitteni ulottuville
Sanoja joiden tulkiksi viattomien veri on virrannut

Sielunkykyjen valjastukseen
Olen etsinyt kaavoja, loitsuja
Olen katsonut tähtiin, niiden taakse
Ruokkiakseni synkkää lupausta

En luota siihen varjoon joka minusta lankeaa
Tai mihinkään muuhunkaan
Jonka päivänvalo heijastaa
Ah, tuhansia ja tuhansia kynttilöitä ja soihtuja
Palaneita sydämiä
Öljyä, sammuttamaan janoni

Sielunkykyjen valjastukseen
Olen etsinyt kaavoja, loitsuja
Olen katsonut tähtiin, niiden taakse
Ruokkiakseni synkkää lupausta

Ilmestyksiä ja ihmeitä joita mielenne ei selittäisi
Vihkiydyn yhä uudestaan yölle ja sen salaisuuksille
Hetkille jolloin aika seisoo hiljaa todistaen
Kun mieleni parkkiintuu suurta ikuisuutta syleillen

Sielunkykyjen valjastukseen
Olen etsinyt kaavoja, loitsuja
Olen katsonut tähtiin, niiden taakse
Ruokkiakseni synkkää lupausta